

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 67. Turbatæ Gallorum res.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

Sæc. XVII. carum in Transylvaniam irruptione vio-
A. C. 1612. lasset: Huic vero respondit Sultanus,
 quintum pacis articulum de Transyl-
 vania, in scio se, cui soli hæc ditio com-
 peteret, fuisse intrusum. Accepto hoc
 responso Mathias Turcarum perfidiam
 execratus, datis ad omnes Imperii
 Principes literis prompti auxilii necessi-
 tatem exposuit, exigua sinceræ execu-
 tionis spe; compertum enim erat, quod
 Foederati Protestantes, ac præcipue
 Batavi Cornelio Hagio Constantinopolin
 ablegato cum Turcis foedus contra Hispa-
 niæ Regem iniissent, liberamque utrinque
 commerciorum terra marique copiam
 iisdem cum privilegiis, quibus Galli &
 Angli ibi fruuntur, non minus cupide
 petiissent, ac feliciter obtinuissent.

§. LXVII.

Turbatæ Gallorum res.

Gramont.
l. I. Hist.
Gal.
Calmet Hist.
Univerf.
liv. 151.

Nec magis tranquilla in Galliis spira-
 bat aura; in plures enim partita
 administrationis Regiæ cura, omnia
 confusionibus plena erant, hoc vel illo
 suam auctoritatem augere intento, dum
 alii interim eam diminuere adlabora-
 bant: unde contigit, ut quidam Prin-
 cipes, qui Regina favente summa re-
 rum potiri videbantur, paulopost præ-
 valente aliorum æmulatione, aliisque
 in

Sæc. XVII.
A. C. 1612.

in gratiæ censum vocatis, ad privatam
ferme conditionem redacti cernerentur,
haud ab similes fluminum rivis, quorum
aliqui in suo cursu augentur, alii longius
excurrentes in sabulo evanescent. Colli-
debantur insuper Regii Sanguinis Prin-
cipes inter se ipsos, & hi non raro ad-
versus Reginam indignabantur: Sues-
sio & Condæus adversantur Sullio; at-
que ipsis Nuptiarum solemnibus per Princi-
pum absentiam turbatur lætitia; hi enim
consulto huic festivitati non intererant,
eo quod hoc connubium eis minus pro-
baretur, ac non consultis iis, quorum
præcipue intererat, pactum fuisset:
querebantur etiam, quod pecunia ab
Henrico relicta dissiparetur, eo quod
Franciæ sanguinem velut hirundines
fugant viri alienigenæ, quibus ruere
aut stare Galliam, perinde esset: ad-
debant quoque, „Regni administratio
„committitur ignaris, & si quid scirent,
„non ausuris; dejecti fuere muneribus,
„habituque in ludibrium, quos Regibus
„suis, quos Galliæ fuisse fideles, do-
„cent facta ipsorum, & Henrici sele-
„ctus.„ Postremis his verbis allude-
bant ad Sullium, cui ærarii procura-
tio a Regina fuit adempta, & Castro-
novano, Thuano & Janino adjecta,
quamvis paulopost omnis administratio
in solum Janinum fuisset translata. In-
super

Sæc. XVII. super cadebat æmulationis victima Gui-
A. C. 1612. sius Dux, quem Condæus, Nivernius,
Bullionius & Ancræus gratia Reginæ
depulerant, stimulante haud parum
Barone Luxio, quod ei tamen in exci-
dium vertit; cum enim quadam die
Guifius ejus Frater Luxio curru vecto
occurreret, mox in platea illum ad cer-
tamen provocat, illumque duplici vul-
nere confossum in terram sternit: occisi
autem Filius vix viginti annos natus Pa-
tris sui sanguinem ulturus scriptote-
nus Guifio anno sequenti die decimo
octavo Februarii congressum offert,
quo utrinque acceptato Guifius in bra-
chio leviter vulneratus inquiebat, *Patris
tui manibus factum satis est hoc meo san-
guine: at Luxius ira ardens, decreto-
ria, respondit, pugna est, sociabitur mor-
te filius Patri, aut hostis hosti.* Ergo red-
integratur pugna, alteroque occurfu
lethaliter confoditur Luxius, nec ta-
men equo suo decidit, unde integris
viribus in hostem irruens Guifii lateri
mucronem impingit, cum Guifius de-
clinata ictus violentia Luxium rursus
graviter vulnerat: nihilominus hic in-
citato equo ensen in Guifium stringit,
viribus autem corpus non animum de-
ferentibus, excutitur equo exanimis:
Guifius autem ob violatum Regis edi-
ctum sibi metuens, auffugit, sed paulopost
a Re-

a Regina utriusque cædis veniam Re- Sæc. XVII.
 gio diplomate obtinuit, ea tamen lege, A. C. 1612.
 ut procul aula, Regisque, donec ira re-
 sedisset, conspectu abesset. Hic tamen
 sequenti anno ex confracti bellici tor-
 menti fragmento misere periit.

§. LXVIII.

*Conjuratio in Parmensem Ducem
 detecta.*

Hoc item anno Parmæ nonnulli Pro-
 ceres atrocem in hujus Ducis vi-
 tam movebant seditionem: præcipua
 hujus conjurationis capita erant Hora-
 tius Simoneta unacum Comitissa So-
 lana Conjuge sua, Hieronymus Mar-
 chio Solanus cum Filio suo, Pius To-
 rellius, Alphonsus Sanvitalis, & Joan-
 nes Baptista Massa Comites. Hi per
 ipsam Solanæ ambitionem proditi die
 decima nona Maji perduellionis suæ
 pœnas capitis supplicio luere cogeban-
 tur: Onuphrius autem, qui Marchioni
 a secretis erat, necnon Olivarius qui-
 dam Nobilis Parmensis, & Bartholo-
 mæus Renverfonius Marchionis aulæ
 Præfectus in crucem acti sunt. Horum
 vero familiares, iisque affinitate juncti,
 ut suorum sanguinem ulciscerentur,
 postea ditionem Parmensem incendiis
 ac rapinis fœde devastabant.

Hist. Eccles. Tom. LV. K §. LXIX.